ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Αὐγούστου **1942** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **201**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 1597. Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 5 τοῦ Ν.Δ. 1119)42 περὶ ἐπανεξετάσεως ὑποθέσεων ἐκδικασθεισῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. 1

Ν. Δ. 1598. Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων χορηγήσεως ἄλατος δι' ἄλισιν γεωργικῶν προϊόντων καὶ δι' ἑτέρας τινὰς χρήσεις. 2

Ν. Δ. 1599. Περὶ δεσμεύσεως καὶ ἐξαγορᾶς ἐλαιολάδων τῆς περιφερείας τῆς νήσου Λέσβου. 3

Ν. Δ. 1600. Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἵδρυσιν Ἑλληνογερμανικοῦ Βιολογικοῦ Ἰνστιτούτου 4

Ν. Δ. 1601. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1282)42 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ συστάσεως Γερμανοελληνικοῦ Βιολογικοῦ Ἰνστιτούτου. 5

Ν. Δ. 1602. Περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν 6

Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)1942 Ν. Δ. «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεως ἀκινήτων» καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.. 7

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)1942 Ν. Δ. «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεως ἀκινήτων» εἰς πάντας τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης 8

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1597)1942.

Περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 5 τοῦ Ν.Δ. 1119)42 περὶ ἐπανεξετάσεως ὑποθέσεων ἐκδικασθεισῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ, ἐν ἄρθροις : α) 1 τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 893)1941, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1119 (1942) καὶ β) 5 τοῦ Ν. Δ. 1119 (1942) προσδιοριζόμεναι προθεσμίαι παρατείνονται ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1598)1942.

Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων χορηγήσεως ἄλατος δι' ἄλισιν γεωργικῶν προϊόντων καὶ δι' ἑτέρας τινὰς χρήσεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομοθ. Δ)τος «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Διαρκούσης τῆς Διεθνοῦς ἐμπολέμου καταστάσεως ἡ χορήγησις ἅλατος διὰ τὰς κατωτέρω χρήσεις:

α) Ἅλισιν γεωργικῶν ἐν γένει προϊόντων καὶ παρασκευὴν συντετηρημένων τροφίμων (ἐλαῖαι, τουρσιά, κονσέρβαι ἐν γένει, πολτὸν τομάτας κλπ.).

β) Τυροκομίαν καὶ ἐπεξεργασίαν γάλακτος,

γ) Ἅλισιν ἰχθύων καὶ παρασκευὴν ἁλιπάστων ἰχθυηρῶν,

δ) Ἀποφλοίωσιν σισσαμίου,

ε) Διύλισιν ἐλαίων καὶ σπορελαίων,

στ) Παρασκευὴν ἁλιπάστων,

ζ) Σαπωνοποιΐαν καὶ Βυρσοδεψίαν ἐν γένει καὶ

η) Δι' οἱανδήποτε ἑτέραν χρῆσιν συντηρήσεως ἢ παρασκευῆς τροφίμων ἢ ἄλλων οἰκονομικῶν ἀγαθῶν χρησίμων διὰ τὰς βιωτικὰς ἀνάγκας, θὰ ἐνεργῆται δι' ἐντολῶν τῶν Ἐπιτρόπων Διαθέσεως Μονοπωλιακῶν Εἰδῶν ἢ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις καὶ τιμὰς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἢ τῶν κατὰ τόπους Ἐπιτροπῶν Ἐπισιτισμοῦ, ὅτι παρεδόθη ἢ ἀνελήφθη ἡ ὑποχρέωσις παραδόσεως εἰς τὸ Δημόσιον

ποσότητος κατεχομένων προϊόντων ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναλόγου πρὸς τὴν αἰτουμένην ποσότητα ἅλατος.

Προκειμένου περὶ χορηγήσεως ἅλατος πλέον τῶν 100 χ)μων πρὸς τυροκομίαν, τῆς συγκροτήσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Διαθέσεως μετέχει καὶ ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος ὁ ἐπαρχιακὸς ἢ κοινοτικὸς γεωπόνος.

2. Εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν χορήγησιν ἅλατος δι' ἅλισιν βρωσίμων ἐλαιῶν αὕτη θ' ἐνεργῆται ἀφοῦ προηγουμένως οἱ αἰτοῦντες προσκομίζουσι πιστοποιητικὸν Οἰκον. Ἐφόρου ἐκδεδομένου ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἐμφαῖνον ὅτι ἐβεβαιώθη καὶ κατεβλήθη ὁ κατὰ τὰς ἑκάστοτε κειμένας διατάξεις εἰς χρῆμα ἢ εἰς εἶδος φόρος ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν, ὡς καὶ πᾶσα τυχὸν κατὰ νόμον προσαύξησις αὐτοῦ ἢ πᾶν ὑποχρεωτικὸν παραπράτημα.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ ὁρίζεται ὅτι τὰ ὡς ἄνω πιστοποιητικὰ ἀντὶ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, ἐκδίδονται ὑπὸ ἄλλης Ἀρχῆς ἢ Ὀργανισμοῦ.

3. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον τῆς Διεθνοῦς ἐμπολέμου καταστάσεως πρὸς ἐπίτευξιν τῆς συγκεντρώσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων, δύναται τὸ ἅλας νὰ χορηγῆται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῆς μονοπωλιακῆς αὐτοῦ ἀξίας πρὸς τοὺς ὀργανισμούς, εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ συγκέντρωσις γεωργικῶν προϊόντων ἐπ' ἀνταλλαγῇ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν. Δ. 1387)1942 ἐπὶ σκοπῷ ὅπως διαθέτει τοῦτο εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς ἐπ' ἀνταλλαγῇ γεωργικῶν προϊόντων τῶν ὑποκειμένων εἰς ἅλισιν.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἐπιτρόπου θέλουσι καθορισθῇ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ ἐνεργῆται ἡ παράδοσις τοῦ ἅλατος ὡς καὶ αἱ ἀναλογίαι τοῦ ἀπαιτουμένου ἅλατος πρὸς ἅλισιν των γεωργικῶν προϊόντων.

Τὴν ἐπ' ἀνταλλαγῇ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους διάθεσιν τοῦ ἅλατος εἰς τοὺς γεωργικοὺς πληθυσμοὺς δύναται ὁ ἐποπτεύων τὴν συγκέντρωσιν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἐπίτροπος ν' ἀναθέσῃ καὶ εἰς τοὺς διαχειριστὰς τῶν Εἰδικῶν Ἀποθηκῶν Μονοπωλίου, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσι ταύτην συμφώνως πρὸς τοὺς καθορισθησομένους ὅρους, καὶ εὐθύνονται διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν συγκεντρωθέντων εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν διαχειριζομένας ἀποθήκας προϊόντων.

Ἡ μονοπωλιακὴ ἀξία τοῦ παραδοθησομένου ἅλατος θὰ καταβάλληται εἴτε ὑπὸ τῶν γεωργῶν κατὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἅλατος, εἴτε ὑπὸ τῶν ἀναλαβόντων τὴν συγκέντρωσιν γεωργικῶν προϊόντων Ὀργανισμῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ ἀπωσδήποτε προμηθευθέντες ἅλας ἐν συνόλῳ ἄνω τῶν 25 χιλιογράμμων πρὸς ἅλισιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος γεωργικῶν προϊόντων ἢ διὰ τὰς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναφερομένας ἑτέρας χρήσεις ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1941 καὶ ἐφεξῆς καὶ μὴ χρησιμοποιήσαντες ὁλόκληρον τὴν ποσότητα τοῦ ἅλατος ἐντὸς τῆς περιόδου δι' ἣν ἔλαβον τοῦτο, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ ἅλας εἰς τὰς Εἰδικὰς Ἀποθήκας Μονοπωλίου ἐπὶ τιμῇ ἀγορᾶς.

2. Ὁ ἔλεγχος τῶν κατεχομένων ποσοτήτων ἅλατος ὑπὸ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων καὶ τῆς ἐν γένει νομίμου αὐτοῦ χρησιμοποιήσεως ἀνατίθεται εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐπιτροπὰς Διαθέσεως Μονοπωλιακῶν Εἰδῶν ἢ εἰς ἑτέρους Δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ ὑπαλλήλους τῆς Ε.Δ.Υ.Π. ὁριζομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς τοῦτο δαπανῶν βαρυνουσῶν τὴν σχετικὴν πίστωσιν προϋπολογισμοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν δι' ἔλεγχον βιομηχανιῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, χρησιμοποιουσῶν ἅλας.

3. Οἱ ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μὴ δικαιολογοῦντες τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ χορηγηθέντος ἅλατος καὶ τὴν διάθεσιν τῶν διὰ τούτου ἁλισθεισῶν ἢ παρασκευασθεισῶν ποσοτήτων γεωργικῶν προϊόντων καὶ λοιπῶν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀγαθῶν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν κατέχουσι τὸ μὴ δικαιολογούμενον ἅλας, ὑπόκεινται εἰς τὴν καταβολὴν ποσοῦ μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τῆς μονοπωλιακῆς ἀξίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀγορᾶς ἐπιβαλλομένου τῇ προτάσει τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Διαθέσεως Μονοπωλιακῶν Εἰδῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας καὶ εἰσπραττομένου ὡς δημοσίου ἐσόδου.

4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης μὴ ἀναστελλομένης ὅμως τῆς εἰσπράξεως, ἐπιτρέπεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἄσκησις προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παρὰ τὰς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας, ὡς αὕτη συμπληροῦται διὰ τοῦ παρόντος, παραλαβὴ ἅλατος ἐκ τῶν Ἁλυκῶν ἢ τῶν Εἰδικῶν ἢ Διαμετακομιστικῶν ἢ Γενικῶν Ἀποθηκῶν Μονοπωλίου, ἢ δι' ἀπατηλῶν μέσων ἐπίτευξις χορηγήσεως ἅλατος, ἢ μὴ χρησιμοποίησις τούτου δι' ὃν σκοπὸν ἐχορηγήθη, ὡς καὶ ἡ κλοπή, ἡ ὑπεξαίρεσις, ἡ ἀπόκρυψις καὶ ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον κατοχὴ ἢ διάθεσις τοιούτου θεωρεῖται λαθρεμπόριον, διώκεται δὲ καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς ἐτροποποιήθη, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1184)1942 Ν. Διατάγματος προβλεπομένων ποινῶν, ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν, τῆς σχετικῆς προτάσεως πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ἐν τῷ Ν. Διατάγματι 1184)42 προβλεπομένων κυρώσεων δυναμένης νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀγορανομικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ὑπό τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος προσώπων.

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀδικήματα τελεσθῶσι κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς μεταφοράν, τὴν κατὰ τὸν τελωνειακὸν κώδικα ἁρμοδιότητα τοῦ Τελώνου ἀσκεῖ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς πράξεως.

3. Ἀγωγιάται, μὴ παραδίδοντες τὸ ὑπ' αὐτῶν διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης μεταφερόμενον ἅλας καθ' ἣν ποσότητα καὶ ποιότητα παρέλαβον τοῦτο, ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένας ποινάς, ἐκτὸς ἂν αἱ ἁρμόδιαι τοπικαὶ Ἀρχαὶ ἤθελον βεβαιώσει δι' ἐπαρκῶς ἠτιολογημένου πρωτοκόλλου, ἀναφέροντες καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐλλείμματος ἢ τὸν βαθμὸν τῆς ἀλλοιώσεως, ὅτι ταῦτα ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς ἀνωτέραν βίαν.

Ἄρθρον 4.

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων των θεωροῦνται εἰδικοὶ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος Μονοπωλίων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ Ἐπιτηρηταὶ Ἁλυκῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Διαχειρισταὶ Ἁλυκῶν ἢ Εἰδικῶν ἢ Διαμετακομιστικῶν ἢ Γενικῶν Ἀποθηκῶν Μονοπωλίου τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 762 τοῦ 1917 εἶναι ὅτι οἱ μὴ συμμορφούμενοι ἐμπροθέσμως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τέλους ἴσου πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῆς ὀφειλομένης νὰ καταβληθῇ διαφορᾶς τιμῆς ἅλατος.

2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου ΑΤΜΕ' τοῦ 1885, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 16 Ἀπριλίου 1923, ἐπιβαλλόμενον πρόστιμον ὁρίζεται ἀπὸ τοῦ τριπλασίου τῆς ἑκάστοτε ἰσχυούσης μονοπωλιακῆς τιμῆς τοῦ ἅλατος μέχρι δραχμῶν πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000).

Ἄρθρον 6.

Τοῦ Συμβουλίου Ἁλυκῶν Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετέχει ἐφεξῆς ὡς μέλος καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Ἄρθρον 7.

Πάντες οἱ ὁπωσδήποτε κατέχοντες ἅλας ἐν διαλύσει (ἅλμην), ἀνεξαρτήτως χρόνου παρασκευῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὰς οἰκείας εἰδικὰς ἀποθήκας Μονοπωλίων τῆς Ἑταιρείας Διαχειρίσεως Ὑπεγγύων Προσόδων, καθορίζοντες τὴν κατεχομένην ποσότητα ἅλμης, τὴν πυκνότητα αὐτῆς καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν εὑρίσκεται ἀποθηκευμένη ἡ ποσότης αὕτη.

Οἱ οὐδόλως ἢ ἀνακριβῶς δηλοῦντες διώκωνται, τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται ὅπως καθορίζηται πᾶσα περίπτωσις μὴ ρητῶς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐμπίπτουσα εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1599)1942.

Περὶ δεσμεύσεως καὶ ἐξαγορᾶς ἐλαιολάδων τῆς περιφερείας τῆς νήσου Λέσβου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Ν.Δ. «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τηρουμένων τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἑπομένου ἄρθρου, ἀπαγορεύεται ἡ ἀγορά, πώλησις, κατοχή, μεταφορά, ἐξαγωγὴ καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον διάθεσις ἐλαίου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς νήσου Λέσβου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς ἀνωτέρω περιφερείας (φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα) ὑποχρεοῦνται ὅπως μέχρι τῆς 14 Αὐγούστου 1942 δηλώσωσιν ἐγγράφως πρὸς τὰς κατὰ τόπους ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τὰς ὑπ' αὐτῶν ὑφ' οἱανδήποτε ἰδιότητα καὶ αἰτίαν κατεχομένας ποσότητας ἐλαίου, ἐξαιρέσει τῶν κατεχόντων ποσότητα ἐλάσσονα τῶν τεσσάρων ὀκάδων κατ' ἄτομον. Ποσοστὸν ὀγδοήκοντα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (85 ο/ο) ἐπὶ πάσης κατεχομένης ποσότητος ἐξαγοράζεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τιμὴν ὁρισθησομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Εἰς τοὺς ἐμπροθέσμως καὶ εἰλικρινῶς δηλοῦντας ἀφίεται ἐλευθέρα ἡ ὑπόλοιπος ποσότης δέκα πέντε τοῖς ἑκατὸν (15ο/ο) ὡς πρὸς ἣν δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ ἀπαγορεύσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλώσεις δέον νὰ περιλαμβάνουσι α) τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ κατόχου, β) τὸ ποσὸν τῆς κατεχομένης ποσότητος ἐλαίου εἰς ὀκάδας, γ) τὴν ἰδιότητα ὑφ' ἣν κατέχει ὁ δηλῶν (κύριος, ἐνεχυροῦχος δανειστής, θεματοφύλαξ κλπ.) καὶ δ) τὸν τόπον καὶ ἀκριβῆ θέσιν ἔνθα εὑρίσκεται ἀποθηκευμένη ἡ δηλουμένη ποσότης.

2. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ παραλαμβάνουσαι τὰς ἀνωτέρω δηλώσεις ὑποχρεοῦνται ὅπως διαβιβάζωσιν ταύτας ἀμελητεὶ πρὸς τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅστις ὁρίζει ἀμέσως τὰ κατάλληλα ὄργανα πρὸς ἐπαλήθευσιν τῆς εἰλικρινείας τῶν δηλώσεων τούτων. Ὡς τοιαῦτα ὄργανα ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου κατὰ προτίμησιν οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ἐν ἐλλείψει δὲ ἢ ἀδυναμίᾳ αὐτῶν ἕτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

3. Ὁ τρόπος τῆς συγκεντρώσεως, διαχειρίσεως καὶ διανομῆς τοῦ ἐλαίου καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ὁρίζονται καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἡμερησία ἐκτὸς ἕδρας ἀποζημίωσις τῶν ἀπασχοληθησομένων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὑπαλλήλων ὡς καὶ πᾶσα δαπάνη ἀναγκαία πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένας ἀποφάσεις διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1249)42 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος καὶ συστάσεως Ἀνωτέρων Ἀγορανομικῶν Δικαστηρίων» καὶ ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος καθιστωμένων ἁρμοδίων ποινικῶν δικαστηρίων, τὸ δὲ ἀποκρυβὲν ἢ παρανόμως διατεθὲν ἔλαιον κατάσχεται καὶ δημεύεται παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου παρ' οὗ καὶ ἐκποιῆται ὡς δημόσιον εἶδος.

2. Ἀσχέτως τῶν ἀνωτέρω ποινικῶν κυρώσεων οἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος παραβάται ἐκπίπτουσι τοῦ δικαιώματος παρακρατήσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ποσοτήτων, παραπέμπονται δὲ καὶ ἐνώπιον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150)42 Ν. Δ)τος ἀγορανομικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐπιβολὴν τῶν κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1134)42 Ν. Δ)γμα κυρώσεων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἄλλων ὀργάνων συνεργούντων ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ ἐλαίου.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀναγκαία δαπάνη, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος δαπάνη ἐξαγορᾶς τοῦ ἐλαιολάδου, συγκεντρώσεως καὶ μεταφορᾶς αὐτοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη δαπάνη μὴ κατονομαζομένη, μὲν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι ἀναγκαία ὅμως πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, ἐντέλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ

Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζεται καὶ πᾶσα ἀναγκαία πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου λεπτομέρεια.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1600)1942.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων πρὸς ἵδρυσιν Ἑλληνογερμανικοῦ Βιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τῆς ἱδρυσιν καὶ λειτουργίαν Ἑλληνογερμανικοῦ Βιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ δημοσίαν ἀνάγκην ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἀκινήτων, ἐνεργηθησομένην ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ δαπάναις αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1731)1939 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», ὡς ὁ νόμος οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἅμα τῇ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις κηρύξει τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαλλοτριώσεως ἡ κυριότης πάντων τῶν ἐντὸς τῆς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως εὑρισκομένων πάσης φύσεως ἀκινήτων περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς ὀφειλομένης ἕνεκα τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης ἀποζημιώσεως ἐπιτρέπεται δ' ἀπολύτως ἡ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάληψις τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀκινήτων παντὸς νομέως ἢ ἀπωσδήποτε κατόχου τῶν ἀκινήτων τούτων ἀποβαλλομένων ἀπ' αὐτῶν διοικητικῶς.

2. Ἀπὸ τῆς κηρύξεως ὡσαύτως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαλλοτριώσεως πᾶσα ἐμπράγματος ἀξίωσις ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀναγκαστικῶς ἀκινήτων ὡς καὶ πᾶσα ἐνοχικὴ τοιαύτη ἐξησφαλισμένη δι' ἐμπραγμάτου ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκινήτων ἀσφαλείας ἐπιτρέπεται εἰς ἐνοχικὴν ἀξίωσιν ἱκανοποιουμένην ἐκ τῆς ἕνεκα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, οὗτινος τὸ ἄρθρον 2 εἶναι συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιεγομένου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1601)1942.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1282)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ συστάσεως Γερμανοελληνικοῦ Βιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργὸς δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν μετατροπὴν καὶ μεταρρύθμισιν τῆς ἐν Πειραιεῖ οἰκίας Σ. Σκουλούδη πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Γερμανο — Ἑλληνικοῦ Βιολογικοῦ Ἰνστιτούτου κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐργασιῶν ἀναγράφεται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καί ἄρθρον εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, πίστωσις μέχρι ποσοῦ δραχμῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐκδόσεως ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβλέψεως Δημοσίων Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1602)1942.

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἁρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀντικείμενον τοῦ φόρου. Φορολογικοὶ συντελεσταί. Φορολογικὴ περίοδος. Φορολογικὸν διαμέρισμα.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἐξ ἐλαιῶν παραγόμενον ἔλαιον ὑπόκειται εἰς ἔγγειον φόρον, εἰσπραττόμενον εἰς εἶδος.

2. Εἰς τὸν αὐτὸν ἔγγειον φόρον, εἰς εἶδος εἰσπραττόμενον, ὑπόκεινται καὶ αἱ ἐλαιοποιήσιμοι ἐλαῖαι, αἱ διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης μεταφερόμεναι ἐκ τοῦ ἑνὸς φορολογικοῦ διαμερίσματος εἰς ἕτερον τοιοῦτον ἢ ἐξαγόμεναι εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

3. Ἐλαιοποιήσιμοι ἐλαῖαι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγουμένης παραγράφου νοοῦνται πᾶσαι αἱ μὴ χονδρόκαρποι ποικιλίαι, ἐφ' ὅσον μεταφέρονται ἢ ἐξάγονται νωπαί, μὴ διατετηρημέναι δηλονότι δι' ἅλατος.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ συντελεστὴς τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν ὁρίζεται εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο), καταβάλλεται δὲ ὑποχρεωτικῶς εἰς εἶδος, τοῦ μὲν ἐλαίου κατὰ τὴν ἔκθλιψιν, τῶν δὲ ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν αὐτῶν.

2. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἔγγειος φόρος προσαυξάνεται κατὰ τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ (0,20) αὐτοῦ, τοῦ προϊόντος τῆς προσαυξήσεως ταύτης διατιθεμένου πρὸς καταπολέμησιν τοῦ δάκου καὶ λοιπῶν ἐχθρῶν καὶ νόσων τῆς ἐλαίας. Καὶ ἡ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον προσαύξησις καταβάλλεται ἐπίσης εἰς εἶδος, συμφώνως πρὸ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 ὁριζόμενα.

3. Ἐξαιρέσει τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 2 προσαυξήσεως, οὐδεμία ἄλλη προσαύξησις κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου εἴτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἴτε ὑπὲρ Δήμου ἢ Κοινότητος εἴτε ὑπὲρ οἱουδήποτε ἄλλου εἰδικοῦ ταμείου ἢ νομικοῦ προσώπου ἢ Ὀργανισμοῦ ἢ πρὸς οἱονδήποτε ἄλλον σκοπόν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ φορολογικὴ περίοδος τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν περιλαμβάνει χρονικὴν τοιαύτην, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους τῆς παραγωγῆς καὶ λήγουσαν τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

2. Ἐλαῖαι παλαιᾶς ἐσοδείας ἐκθλιβόμεναι εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς φορολογικῆς περιόδου, καθ' ἣν αὗται παρήχθησαν, λογίζονται διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου ὡς παραχθεῖσαι κατὰ τὴν φορολογικὴν περίοδον, καθ' ἣν συντελεῖται ἡ ἔκθλιψις.

Ἄρθρον 4.

1. Φορολογικὸν διαμέρισμα, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου, νοεῖται, προκειμένου μὲν περὶ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἡ περιφέρεια τοῦ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΔΝΖ' «περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ὑφισταμένου Δήμου, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς προσαρτηθεισῶν ἐπαρχιῶν, ἡ περιφέρεια τῆς Κοινότητος.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, νὰ τροποποιῆται ἐν ὡρισμέναις περιφερείαις τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 φορολογικὸν διαμέρισμα, καθοριζομένης ὡς τοιούτου περιφερείας μείζονος ἢ ἐλάσσονος τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ 1 ὁριζομένου φορολογικοῦ διαμερίσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα. Ποσοστὸν τούτου.

Ἄρθρον 5.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκεντρώσεως ἐλαίου εἰς ποσότητα ἐπαρκῆ διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐλαιῶν παραγομένου ἐλαίου καὶ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν, πλὴν τοῦ καὶ τὸ Κεφάλαιον Α' τοῦ παρόντος νόμου ἐγγείου φόρου, καὶ πρόσθετον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα εἰς εἶδος.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦ παρακρατήματος ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς φορολογικῆς περιόδου καὶ πρὸ ἐτῶν τῆς προκηρύξεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ ἑπόμ. τοῦ παρόντος δημοπρασιῶν, δύναται δὲ τὸ ποσοστὸν τοῦτο νὰ ἦ διάφορον κατὰ περιφερείας ἀναλόγως τῆς ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ παραγωγῆς.

3. Τὸ πρόσθετον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

4. Τὸ προϊὸν τοῦ παρακρατήματος περιέρχεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, ὑποχρεουμένου εἰς καταβολὴν πρὸς τὸν παραγωγὸν τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐξογορᾶς αὐτοῦ, προσδιοριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος νόμου.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

Ἄρθρον 6.

1. Ἁρμόδιος διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κεῖται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος φορολογικὸν διαμέρισμα.

2. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ φορολογικὸν διαμέρισμα ἐμπίπτει εἰς τὴν περιφέρειαν πλειόνων τῆς μιᾶς Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν, πᾶσα ἀμφισβήτησις περὶ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου λύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰ-

κονομικών Υπουργού, καθοριζούσης τον αρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ἔγγειος φόρος μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος νόμου πρόσθετον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα, διατίθενται δι' ἐνοικιάσεως.

2. Ἡ ἐνοικίασις γίνεται πάντοτε ἐνωτικῶς διά τε τὸν ἔγγειον φόρον, τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαύξησιν αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πρόσθετον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα.

3. Ἡ ἐνοικίασις ἐνεργεῖται πάντοτε διὰ δημοπρασίας, προκηρυσσομένης καθ' ἑκάστην φορολογικὴν περίοδον καὶ κεχωρισμένως δι' ἑκάστου φορολογικοῦ διαμερίσματος.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ διαπάσσηται ἡ ἐνέργεια δημοπρασίας ἑνωτικῶς διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς φορολογικὰ διαμερίσματα, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν ἐλευθέραν περὶ τούτου κρίσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἡ τοιαύτη ἑνωτικὴ ἐνοικίασις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Κατὰ τὴν δημοπρασίαν οἱ μετέχοντες ταύτης πλειοδοτοῦσιν εἰς εἶδος, ἀναλαμβάνοντες τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως, ἀσχέτως πρὸς τὴν ποσότητα, εἰς ἣν πράγματι θέλει ἀνέλθῃ τὸ προϊὸν τοῦ ἐγγείου φόρου, τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, παραδώσωσι πρὸς τὸ Δημόσιον ὡρισμένην εἰς ὀκάδας ποσότητα ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν, οὐχὶ δὲ καὶ ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν.

2. Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ παρουσία, πλὴν τοῦ πλειοδότου, καὶ ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐγγυητῶν, οἵτινες, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὁρισθησόμενα, κρίνονται ὑπὸ τῶν ἐνεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν ὡς φερέγγυοι.

3. Μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῆς δημοπρασίας ὁ τελευταῖος πλειοδότης καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτοῦ ὀφείλουσιν, ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, νὰ παράσχωσι κτηματικὴν ἐγγύησιν εἰς ἀκίνητα, ὧν ἡ ἀξία κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατακυρώσεως εἶναι κατὰ πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50 ὁ/ο) τοὐλάχιστον ὑπερτέρα τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀξίας τῆς προσενεχθείσης ποσότητος ἐλαίου. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ μόνον τῆς παρασχετέας ἐγγυήσεως ἡ ἀξία τοῦ ἐλαίου ὑπολογίζεται εἰς τὸ πενταπλάσιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ὁρισθείσης τιμῆς ἐξαγορᾶς αὐτοῦ.

4. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐν πάσῃ περιπτώσει παραδώσωσι πρὸς τὸ Δημόσιον, τήν, δι' ἣν ἡ προσφορὰ αὐτῶν, ποσότητα ἐλαίου ἐξ ἐλαιῶν.

5. Οἱ ὅροι ποιότητος, οὓς δέον νὰ πληροῖ τὸ παραδιδόμενον ἔλαιον, ὡς καὶ τὸ ἀνώτατον ποσοστὸν τῆς εἰς ὑγρασίαν ἢ εἰς ξένας ὕλας περιεκτικότητος αὐτοῦ, καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ περιλαμβάνονται εἰς τὰς διακηρύξεις τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δύνανται νὰ ὦσι διάφοροι κατὰ περιφερείας, ἀναλόγως τῆς παραγομένης εἰς ἑκάστην περιφέρειαν ποιότητος ἐλαίου.

6. Ἡ περὶ παραδόσεως τῆς, δι' ἣν ἡ προσφορά των, ποσότητος ἐλαίου ὑποχρέωσις τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ ὑφίσταται καὶ ἂν ἔτι οὗτοι εἴτε λόγῳ ἠλαττωμένης ἐσοδείας εἴτε λόγῳ θεομηνίας εἴτε καὶ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης ἀνωτέρας βίας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ συγγεντρώσωσι τήν, δι' ἣν ἡ προσφορά των, ποσότητα ἐλαίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑποχρεοῦνται οὗτοι, ὅπως προμηθευθῶσιν ἐκ τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς τὴν ἐλλείπουσαν ποσότητα ἐλαίου καὶ παραδώσωσι ταύτην πρὸς τὸ Δημόσιον ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, ἧς παερχομένης ἀπράκτου, εὐθύνονται διὰ τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐγγυήσεως αὐτῶν διὰ διπλασίαν τῆς ἐλειπούσης ποσότητα ἐλαίου.

7. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παρ. 6 εὐθύνη τοῦ τελευταίου πλειοδότου καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος νόμου ποινικὴν αὐτῶν εὐθύνην.

8. Ἕκαστος τῶν ἐγγυητῶν εἶναι ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαιρέτως μετὰ τοῦ πρωτοφειλέτου ὑπεύθυνος διὰ τὴν παράδοσιν πρὸς τὸ Δημόσιον ὁλοκλήρου τῆς προσενεχθείσης ποσότητος ἐλαίου.

9. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ὑπόκειται πάντοτε ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Δύναται ἐν τούτοις οὗτος δι' εἰδικῆς ἐν ἑκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἀποφάσεώς του, νὰ μεταβιβάσῃ τὸ περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας δικαίωμά του εἰς τὸν οἰκεῖον Ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἢ Νομάρχην ἢ ἄλλας τοπικὰς ἀρχὰς ἢ καὶ εἰς τὴν ἐνεργοῦσαν τὴν δημοπρασίαν τοπικὴν Ἐπιτροπήν.

10. Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ τοῦ τρόπου τῆς προκηρύξεως τῶν δημοπρασιῶν ἀρχικῶν ἢ ἐπαναληπτικῶν ἢ καὶ τελειωτικῶν τὰ τῆς διεξαγωγῆς τούτων, τὰ τῶν προσόντων, ἅτινα δέον νὰ κέκτηνται οἱ μετέχοντες τῶν δημοπρασιῶν καὶ οἱ ἐγγυηταὶ αὐτῶν, τὰ τῶν παρεχομένων ἐγγυήσεων τόσον διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὅσον καὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, τὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν συμβολαίων ἐνοικιάσεως καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια ἐν σχέσει πρὸς τὰς δημοπρασίας καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαύξησις αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πρόσθετον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα ἐπὶ τοῦ ἐλαίου βεβαιοῦνται διὰ μετρήσεως ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκθλιψιν τῶν ἐλαιῶν ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις τυχὸν ἐργαστηρίοις εὐθὺς μετὰ τὸν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποχωρισμὸν τοῦ ἐλαίου ἀπὸ τῶν ἐλαιῶν.

2. Ἡ μέτρησις τοῦ ἐλαίου καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπ' αὐτοῦ ποσοῦ ἐγγείου φόρου, προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐνεργεῖται ἀπαραιτήτως ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ φόρου ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐκπροσώπου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος νόμου Ὀργανισμοῦ.

3. Μετὰ τὴν μέτρησιν τοῦ ἐλαίου ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ φόρου ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ, σημειοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μετρήσεως ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, τηρούμενον κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενον τύπον, καὶ τὸ μὲν στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου τὸ δὲ ἀπόκομμα ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ, ὑφ' ὧν καὶ παραδίδεται τοῦτο εἰς τὸν φορολογούμενον.

4. Ἐὰν ὁ φορολογούμενος εἶναι ἀγράμματος ἢ ἀρνῆται νὰ ὑπογράψῃ τὸ στέλεχος ὑπογράφεται ὑπὸ δύο μαρτύρων ἐκ τῶν τυχὸν παραστάντων κατὰ τὴν μέτρησιν, ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως

εἶς δέον νὰ εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς τοῦ ἐλαιοτριβείου. Μὴ ὑπαρχόντων μαρτύρων ἢ τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων τοιούτων ἀρνουμένων νὰ ὑπογράψωσιν ἢ δηλούντων ἄγνοιαν γραμμάτων, τὸ στέλεχος ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3, ὑπογραφόντων τὸ ἀπόκομμα.

Ἄρθρον 10.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς φορολογικοῦ διαμερίσματος εἰς ἕτερον τοιοῦτον ἢ ἡ ἐξαγωγὴ τούτων ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει βεβαιωθῇ καὶ καταβληθῇ ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγειος φόρος μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, οἱ ἐπιθυμοῦντες, ὅπως μεταφέρωσιν ἢ ἐξαγάγωσιν ἐλαιοποιησίμους ἐλαίας πρὸ τῆς ἐκθλίψεως αὐτῶν ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον τούτου καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ.

3. Οὗτοι, προβαίνοντες εἰς ζύγισιν τῶν, ὧν ἡ μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγὴ ζητεῖται, ἐλαιῶν, σημειοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ζυγίσεως εἰς διπλότυπον βιβλίον, τηρούμενον καὶ ὑπογραφόμενον κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 9 ὁριζόμενα, μετὰ δὲ τὴν καταβολὴν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς εἶδος φόρου, τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, παραδίδουσιν εἰς τὸν φορολογούμενον τὸ ἀπόκομμα ἐπέχον θέσιν ἀδείας μεταφορᾶς ἢ ἐξαγωγῆς.

4. Ἡ μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγὴ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν δέον νὰ συντελῆται ἐντὸς τοῦ συντομοτέρου χρονικοῦ διαστήματος.

5. Ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς φορολογικοῦ διαμερίσματος εἰς ἕτερον τοιοῦτον, ὁ μεταφέρων ταύτας ὑποχρεοῦται ὅπως ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐλαιῶν εἰς τὸν τόπον προορισμοῦ των, προσαγάγῃ εἰς τὸν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐνοικιαστὴν τοῦ φόρου ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ καὶ τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 3 ἐπέχον θέσιν ἀδείας μεταφορᾶς ἀπόκομμα.

6. Οἱ πρὸς οὓς προσάγεται τὸ ἀπόκομμα τοῦτο, μετὰ ἐπαλήθευσιν τῆς μεταφερθείσης ποσότητος, προβαίνουσιν εἰς θεώρησιν τοῦ ἀποκόμματος ἡ θεώρησις δ' αὕτη ἐπέχει θέσιν ἀδείας πρὸς ἔκθλιψιν τῶν ἐλαιῶν ἢ περαιτέρω μεταφορὰν ἢ καὶ ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

7. Ἔλαιον παραγόμενον ἐξ ἐλαιῶν, μετενεχθεισῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς φορολογικοῦ διαμερίσματος εἰς ἕτερον τοιοῦτον καὶ ὑποβληθεισῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς τὸν ἔγγειον φόρον, τὴν προσαύξησιν αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσθετον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα δὲν ὑπόκειται ἐκ νέου εἰς τὸν ὡς ἄνω φόρον προσαύξησιν καὶ παρακράτημα.

8. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται λεπτομερέστερον τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐξακριβώσεως τῆς προελεύσεως τῶν μεταφερομένων ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐλαιοτριβείων δὲν δύνανται νὰ ποιῶνται ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῶν ἐλαιοτριβείων των ἄνευ προηγουμένης εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας των.

2. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται, ὅπως τηρῶσι βιβλίον, ἐνῷ ν' ἀναγράφωσι: α) τὸ ὀνοματεπώνυμον, ὄνομα πατρὸς καὶ κατοικίαν παντὸς ἐκθλίβοντος ἔλαιον, β) τὸ ποσὸν τοῦ ἐκθλιβέντος ἐλαίου εἰς ὀκάδας καὶ γ) τὸ ποσὸν εἰς ὀκάδας τοῦ εἰσπραχθέντος εἰς εἶδος φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

3. Ὑποχρεοῦνται ἐπίσης: α) ὅπως ἐπιτρέπωσι τὴν εἴσοδον εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖον ἐν οἱαδήποτε ὥρᾳ ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ φόρου ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ, β) νὰ παραχωρῶσιν εἰς πάντας τούτους χῶρον διαμονῆς ἐντὸς τοῦ ἐλαιοτριβείου ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς καὶ γ) νὰ δέχωνται καὶ ἀποταμιεύωσιν ἐν ἰδίοις δοχείοις, χωρητικότητος μέχρι 1.500 ὀκάδων, τὸν ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν εἰσπρατόμενον εἰς εἶδος φόρον μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

4. Οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τούτων δικαιοῦνται ν' ἀσφαλίζωσι διὰ σφραγίσεως ἢ διὰ δύο ἀνομοίων κλειδῶν ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου προσφόρου τρόπου τὰς δεξαμενὰς ἢ τὰ δοχεῖα, ἔνθα τοποθετεῖται τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον, ὡς καὶ τὸ προϊὸν τοῦ φόρου, τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ὑποχρεοῦνται ὅμως, ὅπως παρίστανται εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖον κατὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν δεξαμενῶν. Τὰ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον 4 δικαιώματα καὶ ὑπολρεώσεις κέκτηνται καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ.

5. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκθλίψεως τὰ ἐλαιοτριβεῖα λογίζονται τελοῦντα εἰς κατάστασιν πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως διά τε τὴν κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν καὶ τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταὶ τούτων εναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ προϊόντος τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ποσθέτου ὑποκρεωτικοῦ παρακρατήματος.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος δικαιοῦται, ὅπως, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναθέτῃ εἰς ὑπόπτας ἢ ἐπιστάτας τὴν παρακολούθησιν τοῦ ἔργου τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐνισχυθῇ ὁ ἐνοικιαστὴς εἰς τὸ ἔργον του, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐπιτευχθῇ ἡ συγκέντρωσις καὶ παράδοσις εἰς τὸ Δημόσιον τῆς, δι' ἣν ἡ προσφορὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ποσότητος ἐλαίου.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ ἐπόπται καὶ ἐπιστάται προσλαμβάνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀντιμισθίαν, τὴν ἀποζημίωσιν, τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἔξοδα κινήσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐποπτῶν καὶ ἐπιστατῶν.

3. Ἐφ' ὅσον ἤθελον διορισθῇ οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπόπται καὶ ἐπιστάται, ὁ ἐνοικιαστὴς εἶναι ὑπόχρεως νὰ δεχθῇ τὴν σύμπραξιν τούτων, πᾶσα δ' ἀπόδειξις ἢ ἄλλο ἔγγραφον, ὅπερ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, συνυπογράφεται καὶ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐπόπτου καὶ ἐπιστάτου ἢ ἑνὸς μόνον ἐκ τούτων, οἵτινες κέκτηνται καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἀντίτιμον προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος. Καθορισμὸς τούτου καὶ τρόπος πληρωμῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

1. Πλὴν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 ἀποκόμματος, τοῦ ἐμφαίνοντος τὴν ὑπαγωγὴν τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησί-

μων ἐλαιῶν εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον, τὴν προσαύξησιν αὐτοῦ καὶ τὸ πρόσθετον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα, παραδίδεται εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν ἰδιαιτέρα ἀπόδειξις, λαμβανομένη ἐκ διπλοτύπου βιβλίου, τηρουμένου κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενον τύπον, ἐμφαίνουσα δὲ τὸ ἀκριβὲς ποσὸν εἰς ὀκάδας τοῦ καταβληθέντος προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

2. Ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ στελέχους καὶ τοῦ ἀποκόμματος τῆς διπλοτύπου ταύτης ἀποδείξεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 14.

1. Κατὰ τὴν ἔναρξιν ἑκάστης φορολογικῆς περιόδου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζεται ἡ τιμὴ-ἐξαγορᾶς κατ' ὀκᾶν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρακρατουμένου ὑποχρεωτικῶς ποσοῦ ἐλαίου ἢ ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν.

2. Ἡ τιμὴ αὕτη ἐξαγορᾶς δύναται νὰ εἶναι διάφορος κατὰ περιφερείας, ἀναλόγως τῶν κρατουσῶν τοπικῶν συνθηκῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἀποδείξεως καὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 14 τιμῆς ἐξαγορᾶς ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ ἡ προσήκουσα ἐντολὴ πληρωμῆς, ἐπὶ τοῦ πλησιεστέρου Ὑποκαταστήματος ἢ Πρακτορείου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἐξαγορᾶς.

2. Τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐξαγορᾶς καταβάλλεται εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν ταύτην ἐντολῶν πληρωμῆς, συγκεντρουμένων ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ὑποκαταστημάτων καὶ Πρακτορείων αὐτῆς καὶ ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῆς ρηθείσης Τραπέζης, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐπισιτισμοῦ προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τὰ παρὰ ταύτης καταβληθέντα ὡς ἄνω ποσά.

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ ἡ δέουσα πίστωσις.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐνέργειαν ὑπ' αὐτῆς τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον πληρωμῶν, τῶν ἐνταλμάτων τούτων τακτοποιουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Συγκέντρωσις καὶ διαχείρισις τοῦ προϊόντος τοῦ ἐγγείου φόρου, τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ συγκέντρωσις καὶ διαχείρισις τοῦ προϊόντος τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἢ ἕτερον Κρατικὸν Ὀργανισμὸν ἢ καὶ εἰς ἄλλον Ὀργανισμὸν κρινόμενον κατάλληλον.

2. Ἡ ἀνάθεσις τῆς συγκεντρώσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ὡς ἄνω προϊόντος γίνεται διὰ συμβάσεως, καταρτιζομένης μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ συμβαλλομένου νομικοῦ προσώπου ἢ Ὀργανισμοῦ.

3. Διὰ τῆς συμβάσεως καθορίζονται λεπτομερῶς τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῆς συγκεντρώσεως καὶ διαχειρίσεως, ἐντὸς πάντοτε τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διαγραφομένων ὁρίων, τὰ τοῦ διατεθησομένου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσωπικοῦ, λαμβανομένου ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἢ ἐξ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τοῦ συμβληθησομένου νομικοῦ προσώπου ἢ ὀργανισμοῦ, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ προσωπικοῦ τούτου ὡς καὶ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν συγκέντρωσιν καὶ διαχείρισιν νομικοῦ προσώπου ἢ ὀργανισμοῦ, τὰ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ προσωπικοῦ τούτου καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 17.

1. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου ὑποχρεοῦνται, ὅπως καθ' ἑκάστην ἢ καὶ κατ' ἀραιότερα χρονικὰ διαστήματα κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν τῶν ἐκπροσώπων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ, παραδίδωσι τὸ προϊὸν τοῦ εἰσπραχθέντος εἰς εἶδος φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ.

2. Περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς τριπλοῦν, ἐκ τῶν τριῶν ἀντιτύπων τὸ ἓν λαμβάνει ὁ ἐνοικιαστής, τὸ ἕτερον ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ καὶ τὸ τρίτον παραδίδεται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας, ὑποχρεούμενον ὅπως ἀνὰ ἓν κεκυρωμένον ἀντίγραφον τούτου ὑποβάλῃ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν καὶ Ἐπισιτισμοῦ.

3. Οἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐνοικιασταὶ δὲν δύνανται ν' ἀποκομίσωσι τὸ προϊὸν τοῦ ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος πρὸ τῆς πλήρους παραδόσεως εἰς τὸν ἐκπρόσωπον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ τῆς δι' ἣν, ἡ τελευταία προσφορὰ αὐτῶν, ποσότητος ἐλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Βεβαίωσις τοῦ φόρου καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος δι' αὐτεπιστασίας.

Ἄρθρον 18.

1. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελεν ἐπέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς συγκομιδῆς τοῦ προϊόντος πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐν φορολογικῷ τινι διαμερίσματι ἢ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν, ἤθελε θεωρηθῇ ὡς συμφερωτέρα διὰ τὸ Δημόσιον ἓν τινι φορολογικῷ διαμερίσματι ἡ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἡ ἀπ' εὐθείας βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις γίνεται κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξουσιοδοτεῖ τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὅπως προσλάβῃ τὸν δι' ἕκαστον φορολογικὸν διαμέρισμα ἀναγκαιοῦντα ἀριθμὸν ἐποπτῶν καὶ ἐπιστατῶν. Ὡς ἐπιστάται δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται ὡς καὶ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν ἄλλων φορολογιῶν ἐπὶ προ-

σθέτῳ ἀποζημιώσει ἢ καὶ ἄνευ τοιαύτης. Ὡς ἐπόπται διορίζονται κατὰ προτίμησιν οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἐν ἐλλείψει δὲ ἢ ἀδυναμίᾳ τούτων ἕτεροι δημόσιοι ὑπάλληλοι.

3. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἐποπτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐντὸς πάντοτε τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθέντος ἀριθμοῦ τούτων.

4. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιστατῶν, ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐποπτῶν, ὡς καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα ἢ ἔξοδα κινήσεως αὐτῶν καθορίζονται διὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἀσκεῖ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν ἐπί τε τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ἐποπτῶν, ἡ δ' Ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ παρακολουθῇ τούτους καὶ νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς ἀμέριστον τὴν συνδρομήν της διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Τὰ τῆς παροχῆς ἀποζημιώσεως, ὁδοιπορικῶν ἐξόδων ἢ ἐξόδων κινήσεως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον καὶ τὰ συντρέχοντα τὸ ἔργον τῆς βεβαιώσεως Ἀστυνομικὰ ὄργανα καθορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 4.

6. Οἱ διοριζόμενοι ἐπιστάται, ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνουσι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τὸν καθωρισμένον διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὅρκον, συνταχθησομένου περὶ τούτου πρωτοκόλλου ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἐξομοιοῦνται δὲ πρὸς δημοσίους ὑπηρέτας καὶ ὑπόκεινται διὰ πᾶσαν παράβασιν, παράλειψιν ἢ ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων των εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

7. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀντιμισθίαι καὶ ἀποζημιώσεις εἰς οὐδένα ὑπόκεινται φόρον ἢ κράτησιν, αἱ δ' ἀποδείξεις πληρωμῆς τούτων συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 19.

Εἰς περίπτωσιν ἐνεργείας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπόπται καὶ ἐπιστάται κέκτηνται πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν ἐνοικιαστῶν, προβαίνοντες εἰς πάσας τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐπιβαλλομένας εἰς τούτους ἐνεργείας καὶ ὑπογράφοντες πάντα τὰ ἔγγραφα, ἅτινα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν, μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου, ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ἡ ἐνοικίασις αὐτοῦ, τὸ προϊὸν τοῦ μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ εἰσπραχθέντος εἰς εἶδος φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος παραδίδεται εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ βάσει πρωτοκόλλου συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ.

2. Τὸ ποσὸν τοῦ προϊόντος τούτου ἄγεται εἰς πίστωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐναντι τοῦ διὰ τῆς προσφορᾶς του καθορισθέντος ποσοῦ ἐλαίου.

3. Τὰ μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως, ἐκκαθαριζόμενα ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, βεβαιοῦνται ὑπὸ τούτου εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, παρ' οὗ καὶ καταβάλλονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

4. Οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ ἐπόπται ὀφείλουσι λογοδοσίαν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν διὰ τὴν μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ διαχείρισίν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 21.

1. Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, ὡς καὶ οἱ ἐγγυηταὶ τούτων, οἱ μὴ παραδίδοντες πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ τήν, δι' ἣν ἡ προσφορὰ αὐτῶν, ποσότητα ἐλαίου, ὑπόκεινται εἰς τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1249)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ποινάς, καὶ ἂν ἔτι δὲν συντρέχῃ περίπτωσις δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας.

2. Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ α') οἱ ὁπωσδήποτε ἀποκρύπτοντες ἔλαιον ἐπὶ σκοπῷ διαφυγῆς ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου, τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, β') οἱ ἄνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος νόμου ἀδείας μεταφέροντες ἢ ἐξάγοντες λάθρα ἐλαιοποιησίμους ἐλαίας ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ διαφυγῆς καὶ γ') οἱ ἐκ τῶν ἐντεταλμένων τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἐνοικιαστῶν ἢ ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, ἐκπροσώπων τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ, ἐποπτῶν, ἐπιστατῶν καὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων συνεργοῦντες ὁπωσδήποτε εἰς τὴν τοιαύτην διαφυγήν.

3. Ἀνεξαρτήτως τῶν ὡς ἄνω ποινῶν τὸ ἀποκρυβὲν ἢ λάθρα ἐκθλιβὲν ἔλαιον ἢ αἱ λάθρα μεταφερόμεναι ἢ ἐξαγόμεναι ἐλαῖαι, ὡς καὶ τὰ πρὸς ἐναποθήκευσιν τούτων χρησιμοποιηθέντα δοχεῖα καὶ σκεύη κατάσχονται καὶ δημεύονται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, παρ' οὗ καὶ ἐκποιοῦνται ὡς δημόσια εἴδη.

Ἄρθρον 22.

1. Ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταὶ ἐλαιοτριβείων ἢ ἄλλων ἐργαστηρίων, συνεργοῦντες εἰς λαθραίαν ἐκθλιψιν ἐλαίου ἢ παραβαίνοντες τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεις των, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον ἀπὸ δραχμῶν 150.000 μέχρι δραχμῶν 1.000.000, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ

ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150)1942 Νομ. Διατάγματος συσταθεισῶν Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν. Οὗτοι λογίζονται ὡς ὑπεύθυνοι καὶ ἂν ἔτι ἡ παράβασις ἐνηργήθη ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων αὐτῶν.

2. Εἰς τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον περιπτώσεις αἱ Ἀγορανομικαὶ Ἐπιτροπαὶ δικαιοῦνται, πλὴν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προστίμου, νὰ ἐπιβάλωσι καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἐκτοπίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους.

3. Δύνανται ὡσαύτως αἱ Ἀγορανομικαὶ Ἐπιτροπαὶ νὰ διατάσσωσι τὸ κλείσιμον τοῦ ἐλαιοτριβείου ἐπὶ τριήμερον, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐπὶ πλείονας ἡμέρας ἢ καὶ ὁριστικῶς.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 21 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραβάσεων.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀρνουμένων τὴν καταβολὴν πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ἢ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἐπιστάτας καὶ ἐπόπτας τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἁπλῆς ἀρνήσεως καταβολῆς καὶ οὐχὶ περὶ ἀποκρύψεως ἢ λαθραίας ἐκκλίσεως ἢ μεταφορᾶς, ἅπότε ἐπιβάλλονται αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 21 ποιναί.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐνοικιασταὶ ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἢ ἐκπρόσωποι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 Ὀργανισμοῦ ἢ ἐπιστάται ἢ ἐπόπται κατὰ τὸ ἄρθρον 18, προβαίνοντες εἰς ἀναίτιον ἢ ἐπὶ πλέον τοῦ νομίμου βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου ἢ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ ἢ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος, ἐπὶ σκοπῷ καταπιέσεως τῶν φορολογουμένων, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ δραχμῶν 10.000 μέχρι δραχμῶν 500.000.

2. Πᾶς διαρρυγνύων, παραβιάζων ἢ ὁπωσδήποτε καταστρέφων τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος νόμου σφραγῖδας ἢ ἄλλα ἐξασφαλιστικὰ μέσα τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ δραχμῶν 20.000 μέχρι μέχρις ἑνὸς ἔτους.

3. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150)1942 Νομ. Διατάγματος συσταθεισῶν Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν, δικαιουμένων πρὸς τούτοις νὰ ἐπιβάλωσι καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἐκτοπίσεως δραχμῶν 1.000.000.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

1. Τὸ μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐγγείου φόρου μετὰ τῆς προσαυξήσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ προσθέτου ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἀπομένον εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν ὑπόλοιπον ἐλαίου ἢ ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν διατίθεται ἐλευθέρως παρὰ τούτων εἰς τὴν κατανάλωσιν, μὴ ἰσχύοντος οὐδενὸς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἐπιβαλλομένου περιορισμοῦ εἴτε ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως, τὴν μεταφορὰν ἢ τὴν ἐξαγωγὴν τούτου εἴτε καὶ ὡς πρὸς τὴν τιμήν, ἀνθ' ἧς τοῦτο θέλει δοθῇ εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ἐλαίου παραγωγῆς τῆς νήσου Κρήτης, ἡ ἐκτὸς τῆς νήσου ταύτης ἐξαγωγὴ ἢ μεταφορὰ τοῦ ἀπομένοντος εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν ὑπολοίπου ἐπιτρέπεται μόνον ὑπὸ τοὺς ὅρους οὓς θέλει καθορίσει εἰδικὴ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸ εἰς χεῖρας τῶν ἐνοικιαστῶν ἀπομένον ὑπόλοιπον ἐλαίου ἢ ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν μετὰ τὴν πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος Ὀργανισμὸν παράδοσιν τοῦ, δι' ὃ ἡ ἐν τῇ δημοπρασίᾳ δοθεῖσα προσφορά, ποσοῦ ἐλαίου.

Ἄρθρον 25.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται πᾶσαν δαπάνην, ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζομένων, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην, μὴ κατονομαζομένην μὲν ῥητῶς ἐν τῷ παρόντι, κρινομένην ὅμως ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκαίαν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ προϊὸν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 προσαυξήσεως τοῦ φόρου ἐκκαθαρίζεται καθ' ἑκάστην φορολογικὴν περίοδον καὶ δι' ἕκαστον φορολογικὸν διαμέρισμα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὸ οὕτω καθοριζόμενον ποσὸν εἰς ὀκάδας πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ὁρισθεῖσαν τιμὴν ἐξαγορᾶς δι' ἕκαστον φορολογικὸν διαμέρισμα, τὸ δ' εἰς δραχμὰς γινόμενον ἀποδίδεται πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἐλαίας βάσει ἐντάλματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ περὶ οὗ ὅμως τὸ παρὸν Νομ. Διάταγμα ἔγγειος φόρος, ἡ προσαύξησις αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 πρόσθετον ὑποχρεωτικὸν παρακράτημα ἐπιβάλλονται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου, ἥτις θέλει ἀρχίσει τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1942.

2. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1942 καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις περὶ ἐπιβολῆς οἱασδήποτε καὶ ὑπὲρ οἱουδήποτε φο-

ρολογίας ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐλαιῶν παραγομένου ἐλαίου καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιοποιησίμων ἐλαιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Λ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(7)

Συνεδρίασις ΛΔ' Πρᾶξις 164.

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)1942 Ν. Δ. «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων» καὶ εἰς ἄλλας πόλεις.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀκολούθως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὸν ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 45 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεως ἀκινήτων» καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἀποφασίζει:

Ἐπεκτείνει τὴν ἰσχὺν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεως ἀκινήτων» καθ' ὅλας τὰς διατάξεις, ὡς τοῦτο ἰσχύει εἰς τὰς λοιπὰς πλὴν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πόλεις, εἰς τὰς κάτωθι πόλεις καὶ κωμοπόλεις.

1) Βέρροιαν, 2) Λεβάδειαν, 3) Καστορίαν, 4) Φλώριναν, 5) Λάρισαν, 6) Βόλον, 7) Καλάμας, 8) Λαμίαν, 9) Χαλκίδα, 10) Κιλκίς, 11) Μυτιλήνην, 12) Πύργον, 13) Ναύπλιον, 14) Ἀγρίνιον, 15) Μεσολόγγιον, 16) Σπάρτην, 17) Καρπενήσιον, 18) Τρίκκαλα, 19) Χίον, 20) Σύρον, 21) Πολύγυρον, 22) Ἔδεσσαν, 23) Ἄμφισσαν, 24) Λουτράκιον, 25) Πάτρας, 26) Λῆμνον, 27) Θήβας, 28) Γιαννιτσά, 29) Ἄρταν, 30) Ἰωάννινα, 31) Πρέβεζαν, 32) Χανιά, 33) Ρέθυμνον, 34) Ἡράκλειον, 35) Νεάπολιν Λασηθίου, 36) Κατερίνην, 37) Καρδίτσαν, 38) Βόνιτσαν, 39) Ἀταλάντην, 40) Ἐλευσῖνα Μεγαρίδος, 41) Κόρινθον, 42) Μέγαρα, 43) Σαλαμῖνα, 44) Κιάτον, 45) Νάουσαν, 46) Τρίπολιν, 47) Μεσήνην, 48) Λαύριον, 49) Κοζάνην, 50) Γύθειον, 51) Σοφάδες, 52) Κυπαρισσίαν, 53) Μελιγαλᾶ καὶ 54) Φάρσαλα.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 164 παροῦσαν πρᾶξιν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1942.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Κ. ΓΡΑΨΑΣ

Συνεδρίασις ΛΔ'. Πρᾶξις 165.

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1619)1942 Ν. Δ. περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων εἰς πάντας τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀκολούθως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὸν ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 45 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεως ἀκινήτων» καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὡς Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἀποφασίζει:

Ἐπεκτείνει τὴν ἰσχὺν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1519)1942 Νομ. Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεως ἀκινήτων, καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς διατάξεις, ὡς τοῦτο ἰσχύει ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, εἰς πάντας τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 165 παροῦσαν πρᾶξιν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίου 1942.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Κ. ΓΡΑΨΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ὅτι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1942 δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 **τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1013)1937** Ἀναγκαστικοῦ Νόμου Ἐφ. Κυβ 531 τῆς 31)12)1937 (Τεῦχος Α') καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Τ. 9464 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1941 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης **εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ.** 223 (Τεῦχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 21ης Ἰδίου μηνός, **ὡρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτησίας συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων** τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ. **ὡς κάτωθι:**

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

		Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
1.	Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρα. 500	1000
2.	Διὰ τὸ τεῦχος Β'	» 300	700
3.	Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	» 700	1500
4.	Διὰ τὸ τεῦχος Γ'	» 300	700
5.	Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β καὶ Γ'	» 900	2000
6.	Διὰ τὸ Παράρτημα	» 750	1700
7.	Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	» 1500	3500
8.	Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἑταιριῶν...	» 2000	4000
9.	Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	» 3500	7000
10.	Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτησίας	» 1000	2000
11.	Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀνων. Ἑταιριῶν καὶ Ἐμπορ Βιομηχ Ἰδιοκτ	» 4500	9000
12.	Διὰ τὸ τεῦχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ Δικαίου κ.λ.π	» 1000	2000
13.	Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 5500	11000

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ μένει εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφομένης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον

Τῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἑταιριῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.» ..... Δρ. 20.—

2	Δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	Δρ. 100.—
3	Δι' ἕκαστον ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας μέχρι 31)12)39....	» 100.—

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν

1.	Τῶν δικαστικῶν πράξεων.....	Δρ. 600
2.	Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν	» 20.000
3.	Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.....	» 5.000
4	Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ	» 10.000
5	Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν	» 2.000
6	Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἑταιριῶν συμφώνως τῷ Β.Δ. τῆς 20)5)1939	» 50
7	Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν	» 10.000
8.	Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.....	» 8.000
9	Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 τοῦ Νόμου 3221) 1924 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν	» 4.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως

1	Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.....	» 40

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου